

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/127/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124010742
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2124010742.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. 06. 2024 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 22.04.2024, sp. zn. 8PP/22/2024, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol tak, že (citácia): „podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona a § 415 ods. 1 Trestného poriadku súd žiadosť odsúdeného: A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom A., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený:

- rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 21.07.2021, sp. zn. 3T/24/2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.10.2021, sp. zn. 2To/82/2021, zamietla.

Napadnuté uznesenie okresný súd odôvodnil v rozsahu čl. 29-31 spisu. V odôvodnení skonštatoval, že odsúdený splnil prvú zákonnú (formálnu podmienku), kedy vykonal potrebnú časť trestu odňatia slobody podľa § 66 ods.1 písm.a) Trestného zákona ku dňa 13.03.2024 Druhá zákonná podmienka (prvá materiálna) podmienka a to tá, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie bola splnená, nakoľko podľa hodnotenia riaditeľa UVTOS Hrnčiarovce nad Parnou je správanie a vystupovanie odsúdeného na požadovanej úrovni, pracovne je zaradený, doposiaľ bol jedenkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol, ciele programu zaobchádzania plní. Tretia zákonná (druhá materiálna) podmienka a to je dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu splnená nie je a to s poukazom na trestnú minulosť odsúdeného, časovú súvislosť medzi trestnou činnosťou a na povahu trestnej činnosti. A. B. bol odsúdený pre krádež v roku 1993 a 1994 na podmienočné tresty, v roku 2000 bol odsúdený pre krádež na nepodmienočný trest odňatia slobody v I. nápravno-výchovnej skupine, z ktorého bol v roku 2002 podmienočne prepustený, v skúšobnej dobe sa osvedčil. V roku 2003 bol opätovne odsúdený pre krádež a porušovanie domovej slobody na nepodmienočný trest odňatia slobody so zaradením do II. nápravno-výchovnej skupiny, z ktorého bol v roku 2004 podmienočne prepustený. Následne bol odsúdený v roku 2009 pre podvod na peňažný trest a v roku 2018 za zločin krádeže a porušovania domovej slobody na podmienočný trest s probačným dohľadom. V roku 2021 bol odsúdený rozsudkom Okresným súdom Malacky zo dňa 21.07.2021, sp.zn.3T/24/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 29.10.2021 na nepodmienočný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý v súčasnosti vykonáva. Okresný súd s poukazom na predchádzajúce podmienočné odsúdenia a neskoršie výkony trestu odňatia slobody bol názoru, že u odsúdeného nevedli k náprave, pretože sa

napriek predchádzajúcim skúsenostiam dopustil ďalších trestných činov a to nielen vo forme prečinu, ale aj v závažnejšej forme zločinu. Vzhľadom na sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, skutočnosť, že už bol v roku 2002 a 2004 podmiennečne prepustený, nie je možné od neho očakávať, že povedie riadny život. Pokiaľ okresný súd konštatoval splnenie prvej materiálnej podmienky, tak prípadné polepšenie samo o sebe neznamená, že došlo k trvalej zmene osoby odsúdeného, a že odsúdený bude schopný viesť v budúcnosti riadny život bez páchania trestnej činnosti. Okresný súd má za to, že náprava odsúdeného a celkové pozitívne pôsobenie na odsúdeného je v súčasnosti možné len počas ďalšieho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, zahlásil sťažnosť odsúdený A. B. (č.l. 28 spisu), ktorú do neverejného zasadnutia krajského súdu bližšie písomne neodôvodnil.

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti (č.l. 28 spisu).

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie, ktoré predchádzalo tomuto výroku a tak zistil, že sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, nie je však dôvodná.

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd konštatuje, že okresný súd po obdržaní návrhu odsúdeného A. B. o podmiennečne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybností, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia na 22.04.2024, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmiennečne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti na základe, ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmiennečne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 66 Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú splnenie povinností a správanie odsúdeného vo výkone trestu, ktorými preukázal polepšenie a tiež skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Podmiennečne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody znamená podstatnú zmenu spôsobu jeho výkonu a preto by táto možnosť mala byť umožnená len odsúdenému u ktorého je reálny predpoklad, že uložený trest splnil svoj účel aj bez potreby celkového výkonu tohto trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody. Súd preto musí skúmať všetky okolnosti svedčiace o možnosti prevýchovy odsúdeného ako aj správanie vo výkone trestu odňatia slobody.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd správne konštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečne prepustenie, keď dňa 13.03.2024 vykonal potrebnú časť už uloženého trestu v zmysle § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona .

Okresný súd správne vyhodnotil, že pokiaľ ide o prvú materiálnu podmienku túto odsúdený spĺňa. Vyplýva to z hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody z ktorého vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni. Do konfliktných situácií sa nedostáva. Bol jedenkrát disciplinárne odmenený a to dňa 17.12.2023 Je pracovne zaradený od 28.02.2023 bol preradený na pracovisko v ústave s voľným pohybom, údržba kde pracuje až doposiaľ. Pracovné povinnosti plní si zodpovedne, pracuje samostatne, má vytvorené pracovné návyky a ciele programu zaobchádzania odsúdený plní. V tejto súvislosti však krajský súd poznamenáva, že odsúdený má skúsenosti s výkonom trestu odňatia slobody, preto nie je možné konštatovať, že by odsúdený svojou aktivitou vybočoval z radu, síce režimovo prispôsobených, avšak priemerných väzňov.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku a to očakávanie, že v budúcnosti povedie riadny život, možno vyvodiť záver, že u odsúdeného táto podmienka splnená nie je. V prvom rade je potrebné uviesť, že hoci správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody je na požadovanej úrovni nemožno opomenúť skutočnosť, že napriek skúsenosti z predchádzajúcim výkonom trestu odňatia slobody odsúdený opätovne porušil záujmy chránené Trestným zákonom. V neprospech odsúdeného v prvom rade svedčí sedem záznamov v registri trestov, z ktorého vyplýva, že odsúdenému boli doteraz ukladané tresty odňatia slobody nielen podmiennečné ale aj nepodmiennečné, dokonca bol dvakrát podmiennečne prepustený, avšak ani možnosť, ktorá bola odsúdenému podmiennečným prepustením z výkonu trestu na nápravu poskytnutá nevyužil a dopustil sa opätovne protiprávnej trestnej činnosti za ktorú mu bol uložený nepodmiennečný trest. Z uvedeného teda vyplýva, že ani predchádzajúca najprísnejšia forma trestu, výkon trestu odňatia slobody odsúdeného neodradil od páchania ďalšej trestnej činnosti, čo svedčí o zjavne neúcte odsúdeného k záujmom a hodnotám chránených Trestným zákonom úmyselnou formou a to aj napriek jeho osobnej skúsenosti s výkonom trestu odňatia slobody. Krajský súd taktiež poukazuje na závery hodnotenia riaditeľa ústavu z ktorých vyplýva, že resocializačná prognóza je u odsúdeného menej priaznivá a to na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti.

V zmysle ustanovenia § 66 ods. 2 Trestného zákona okresný súd správne poukázal aj na povahu trestného činu pre ktorý je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody. Odsúdený sa dopustil prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, keď sa vykonal vlámanie do rodinného domu, krádežou spôsobil škodu vo výške 624,79 Eur a poškodením škodu vo výške 195,49 Eur.

Z predchádzajúceho spôsobu života odsúdeného možno vyvodiť, že jeho sklony k porušovaniu zákona a páchaniu trestnej činnosti nateraz prevyšujú nad ochranou žiť riadny a slušný život keď možno konštatovať, že ani v minulosti uložené podmiennečné tresty ani nepodmiennečné tresty sa evidentne v minulosti minuli účinkom a nevzal si z nich žiadne ponaučenie, keďže s odstupom času opätovne pokračoval v páchaní trestnej činnosti. Do daného stavu veci krajský súd uzatvára, že osoba odsúdeného ako recidivujúceho páchatel'a nevytvára predpoklady na úvahe, že v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. Preto krajský súd v celom rozsahu zdieľa názor okresného súdu, že náprava a celkové pozitívne pôsobenie na odsúdeného je v súčasnosti možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody (ani s nariadenou kontrolou technickými prostriedkami) by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

Krajský súd zároveň uvádza, že návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie nebol zamietnutý výhradne len na základe trestnej minulosti odsúdeného. Predmetný záver vyslovil krajský súd po komplexnom posúdení všetkých okolností, teda nielen s poukazom na kriminálnu minulosť odsúdeného ale aj reflektoval na správanie sa odsúdeného počas pobytu vo väzení no zohľadnil tiež vyššie uvedený charakter páchanej trestnej činnosti za ktorú je vo výkone trestu a tiež výsledky kvalifikované prognózovacieho nástroja (Crime Risk Assessment), ktorý ustálil, že resocializačná prognóza je na základe stredného rizika recidívy menej priaznivá.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia preto sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.